

לזכרון נצח
ולעילוי נשמת
הרב החסיד
ר' אמרם יוסף
בן ר' משה נחום
הורוביץ, זצ"ל
נכד ר' ישראל דב
אודסר
מייסד ומנהל
הקורן

לזכרון נצח
ולעילוי נשמת
מורינו
**ר' ישראל דב
אודסר, זצ"ל**
= בעל הפתק =
בן הרב
אייזיק שלמה, ז"ל

כי תצא למלחמה ... (דברים כא, י)

כשהולך לאדם שלא כסדר, זהו התנגדות הרצון – אני רוצה שיהיה כן הדבר, והדבר להפך, שלא כסדר. וזה בחינת מלחמה, כי כל מלחמה הוא התנגדות הרצון, הוא בחינת שלא כסדר. וזהו: כי תצא למלחמה – כשהולך לך שלא כסדר, היינו התנגדות הרצון. ונתנו ה' אלקיך בידך – שיתבטל כל רצונות נגד רצונך, שילך לך כסדר כרצונך, אימתי כד ושבית שבו – כשתהיה בבחינת מה, כשתמשיך לך אלקות, הוי"ה במלוי אלפיך. וזה פרוש מחשבה – חשב מה (זהו בראשית כד ותיקון סט). כשתקשר תמיד במחשבתך אלקות. וזה בחינת (שה"ש ז): מלך אסור ברהטים – ברהיטי מחין דילך. וזהו: ושבית שבו – שתמשיך "מה" בתוך מחשבתך, שתקשר אלקות במחשבתך, כי כל דבר שנמשך ממקום גבוה נקרא שבי, כמו שכתוב (תהלים סח): עלית למרום שבית שבי; ועל-ידי-זה יתבטלו כל המלחמות וכל הרצונות נגד רצונך. וזה הסוד נרמז בעץ-החיים, בהקדמה בכלל יט, ובכוונות של ראש-חדש אלול. (לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן פב)

לא תחרש בשור ובחמור יחדו ... (דברים כב, י)

כי שור וחמור הם תרי זינא בישא בחינת עשו וישמעאל שהם כלל כל העכו"ם שהם כלל כל הגליות כלל כל הצרות כי עיקר כל הצרות הם על ידי הגליות שאנו בגולה בין העכו"ם שכלם כלולים בעשו וישמעאל שהם בחינת שור וחמור והזהיר הכתוב שלא לערבם יחד על ידי אסור תערבם כלאים שלא לגרם חס ושלוש לערב ולחבר הצרות יחד שאז אי אפשר לסבלם חס ושלוש, היינו שלא יגרם לבלבל דעתו חס ושלוש שידמה לו כאלו כל העולם נפל עליו (כמו שרגילין העולם לומר בעת צרה חס ושלוש) כאלו חס ושלוש כל הצרות באו עליו חס ושלוש בלי הרחבה כלל. והא בהא תליא, שמי שאומר כך חס ושלוש ועל ידי זה נתעקם לבו מה' יתברך ואינו יכול לצעק אליו אזי חס ושלוש באמת נתרבין עליו הצרות רחמנא לצלן, כי כל הנמשך אחר צערו הצער נמשך אחריו חס ושלוש רק צריכין לתן רוח בדעתו למצא הרחבות גם בתוך הצרות בעצמן ולהביא תודה והודאה בכל עת כי באמת בכל צרה שבעולם יש בתוכה הרחבה בחינת בצר הרחבת לי וכמו שאמר רבותינו ז"ל על פסוק אך לא בעי ישלח יד (איוב ל) וכתוב ולא יעיר כל חמתו שזה בחינת ורוח תשימו בין עדר ובין עדר הנאמר ביעקב אבינו שדרשו רבותינו ז"ל על הצרות והגליות שכיון יעקב במה שלא ערב כלאים לתן רוח בין הצרות. שזהו בחינת ורוח תשימו בין עדר ובין עדר בין צרה וצרה בין גלות לגלות כמו שדרשו רבותינו ז"ל היינו כנ"ל.

כי יעקב הכניע קלפת עשו וישמעאל שהם בחינת שור וחמור בחינת ויהי לי שור וחמור. היינו שהכניע הקליפות היונקין מהדינים והצרות שהם רוצים לעקם את הלב בעת צרה כאלו אפס תקוה חס ושלוש שזה עיקר הצרה הגדולה ביותר מהצרות בעצמן שזה עיקר צער הגלות מה שהעכו"ם המצרין מבזין ומחרפין אותנו ואומרים אין תקוה חס ושלוש כמו שכתוב ברחצ בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלקיך וכתוב כל היום כלמתי נגדי וכו' וכן הרבה וכל זה בחינת התחברות קלפת עשו וישמעאל ביחד שהם כלל כל הצרות והגליות כנ"ל. אבל יעקב אבינו הכניע אותם מישראל וצוה לשמר שיהיה כל עדר ועדר לבדו שלא לערב כלאים שהם בחינת תערובות שור וחמור כנ"ל. רק לתת רוח בין עדר ובין עדר לתן רוח בין הצרות שאפילו בעת הצרה חס ושלוש יסתכלו על הרוח וההרחבה שה' יתברך הרחיב עמו וגמלו לו טובות מעודו וגם בהצרה בעצמה מרחיב לו כנ"ל. ועל ידי זה יוכל לצעק לה' יתברך ויהיה נצול לגמרי מכל הצרות בחסדו הגדול ונפלאותיו. (הלכות כלאי בהמה - הלכה ד, אות ח)

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך ... (דברים כה, י)

עמלק הוא בחינת ראשית דסטרא אחרא, בחינת (במדבר כד): ראשית גוים עמלק. ועל כן כל מלחמתו הוא רק כנגד הראש בית האמת שכל הדורות נמשכין ממנו, בבחינת (ישעיה מא): קרא הדורות מראש. כי עמלק אינו רוצה להלחם לא את הקטן ולא את הגדול כי אם עם הראש בית בעצמו. אבל

מחמת שכנגד הראש בעצמו אין לו שום כח להלחם עמו בעצמו, כי זה הצדיק האמת הראש בית כבר זכה לנצח אותו ולשבר אותו בתכלית, כי לא אתהני מדילה כלום, כי כבר שבר כל התאוות וכל המידות רעות בתכלית תכליתן בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, והכניע ובטל מעצמו זמנת הנחש שהוא זמנת עמלק שהוא הסטרא אחרא, והוא הכניעם כלם מעצמו בתכלית ההכנעה והביטול עד שלא נשאר אצלו שום אחיות הרע כלל אפילו כל שהוא, ועוד הוסיף אחר כך למסור נפשו בכל יום בשביל ה' יתברך, וקבל על עצמו יסורים קשים ומרים ממות בשביל קדשת שמו יתברך ובשביל עמו ישראל וכו' וכו', על כן בודאי אין לעמלק שהוא ראש הסטרא אחרא שום אחיזה להלחם עם הצדיק בעצמו, על כן כל מלחמתו הוא מה שמערב את העולם בכל עת, ועושה מחלקת גדול בכל עת על הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית, כדי להרחיק את ישראל ממנו, כדי שלא ישובו לה' יתברך על ידי הצדיק הזה שהוא הראש בית שיש לו כח להחזיר כל העולם למוטב:

וזאת הקליפה הרעה שהוא המן עמלק, כל תחבולותיו וכל מלחמתו הוא להסתיר ולהעלים שם הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית האמתי. כי קלפת עמלק מרצה שיתקרבו ישראל לכל הראשים שבעולם, ולפעמים כשוראה שאי אפשר לו להפך האמת לגמרי להעמיד רשע גמור לעשות אותו ראש ומפרסם, כי בודאי לא יטעו בו בני ישראל הכשרים, על כן הוא משתדל בתחבולותיו להתלבש עצמו באיזה כשר או צדיק שאינו גמור, ונותן בלבו שיחלק על זה הצדיק הנ"ל שהוא הראש בית האמתי, והבעל דבר מגדיל שמו של זה החולק והמתנגד על הראש בית האמתי, והוא מגדיל שמו מאד ומפרסם אותו מאד, כי עמלק מרצה שכל העולם יתקרבו לאלו הראשים, אף על פי שהם צדיקים קצת, כדי להרחיקם מהצדיק הגדול הראש בית האמתי, כי כל תחבולותיו לרחק ישראל מהצדיק הראש בית האמתי הנ"ל שכל תקון נפשות ישראל וכל העולמות על ידו.

וזה שכתוב (דברים כה): ויזנב בך כל הנחשלים אחריו וכו', ויזנב' דייקא, וכמו שדרשו רבותינו ז"ל (תנחומא כי תצא) שהיה חותך זנבות וזורקן כלפי מעלה. כי ההמון עם כנגד הצדיק הם בבחינת זנב, כי הם טפלים אליו, כי הצדיק האמת 'הוא הראש' (ישעיה ט, יד), והקטנים הטפלים אליו הם בבחינת זנב. אבל בודאי טוב להיות זנב וטפל לצדיק הזה שהוא ראש בית האמתי, מלהיות ראש במקום אחר, וכמו שאמרנו במשנה (אבות פ"ד) הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים. וכמו שאמרנו רבותינו ז"ל (בבא קמא צב): הדבוק ומחבר לטהור טהור. וכדאמרני אנשי עבד מלך — מלך. הדבק לשחור וישתחוו לך, כמו שפרש רש"י (דברים א) לענין נהר פרת שסמוך לארץ ישראל וכו'. ועמלק בתחבולותיו חותך הזנבות וזורק כלפי מעלה, שמהפך מזנב לראש, שלוקח קטנים במעלה שהם בבחינת זנב נגד הראש בית, שהיו צריכין להיות טפלים אליו, והוא לוקח אלו הזנבות הקטנים במעלה, וחותרם ומרחקם מהצדיק מהראש בית האמתי, וזורקן כלפי מעלה, דהיינו עושה מהם ראשים ומגביה אותם למעלה למעלה, ומגדיל שמם מאד, ומכניס בלבם שיחלקו על הצדיק, הכל בשביל להסתיר ולהעלים שם הצדיק הזה שהוא הראש בית האמתי וכנ"ל:

ועל כן מלחמה לה' בעמלק מדר דר, כי זה עיקר תוקף מלחמות עמלק שבכל דור, כי בכל דור מוכנת הגאולה לבוא על ידי הראש בית הזה שהוא בחינת משה משיח, שהוא הצדיק האמת הגדול במעלה שבכל דור. אך עיקר העיכוב הוא על ידי המחלקת העצום הזה שהוא בחינת מלחמת עמלק, שכל מלחמתו להסתיר ולהעלים שם הצדיק הזה. (הלכות שבת - הלכה ה, אותיות ט י)

סיפור

... נציג פירוש השומר אמת לעולם על פי משל ממהר"ט ז"ל ספר מוהרנ"ת, איך שבהתגברות המחלקת שגבר השקר מאד והצלח, והאמת משלך כל כך ארצה, עד שכמעט אין להאמין בקיומו, וגם הכתוב מעיד על זה "ותשלך אמת ארצה". וכל זה התעורר בקרב פעם בבקר קדם התפלה עד שמחמת זה לא היה ביכלת להתפלל כמו שצריכים להתפלל. וכן בקטנות מחין אלו התחיל להתפלל עד שהגיע לפסוקי דזמרה, וכמעט שהיה לאחר

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. ולכן,

טוב להגיד ולשיר נַחֲנֵךְ נַחֲמֵךְ נַחֲמֵךְ מְאוֹמֵךְ לזכות לכל הישועות

יאוש בתפלה זו לבא בגדלות המחין. אמנם כשהגיע להפסק "שומר אמת לעולם", פתאום זכה להתנוצצות התרוממות המוחין ושמחה בלב. ובאר לעצמו הפסק על פי משל. לְדַכֵּס אחד היה לו גן נפלא, שב נמצאו וגדלו כל מיני חלקי הצמח שבעולם, לבד מין אחד, שחלפו שנים הרבה ולא נמצא בהגן הזה מחמת שהוא יקר המציאות. עד שהגיע הזמן והשיג גרעין אחד ממין הצמח הזה והזריע אותו בגנו. ומחמת שהגרעין הזה היה יחיד מִיֶּחֶד ומִיֶּחֶס בגנו, ודווקא על גרעין כמִהוֹ, הסכנה מרחפת ביותר עד שרואין אותו מִגְדֵּל, הן מצד המכשירים לגדולו שצריכים להיות מכוונים בשעה שהוא צריך להם, ובמידה מִצְמַצֶּמֶת לא פחות ולא יותר, והן מצד הצפרים האורבים על הגרעינים, ובכן הפקיד על גרעין זה שומרי שעות מִיֶּחֶדִים שתמיד ישיגו על גרעין זה בעינא פקוחא. לא יסירו עין מעליו אף רגע אחד. כן עם האמת היקר המציאות וְשִׁלְשָׁל ארצה ועובר עליו מה שעובר, אבל אין לפחדו על האמת המשלך אמת ארצה, והוא בעצמו "השומר אמת לעולם" עיניו עליו תמיד, עדי אמת מארץ תצמח תגדל ותצליח ותעשה פרי ושפת אמת תכן לעד. ואחרי זה הייתה תפלתו תפלת צדיקים, בגיליה רניה דיציה וחדויה.

אחד התאונן לפני מהר"י ז"ל אודות עבודת ה' ונחם אותו בזה שאמר לו בזה הלשון: טוסט א קוק איך בין שוין א גראווער יהוד, אין בענק אויך צו זיין איין הערליכער יהוד [תסתכל אני כבר יהודי עם זקן אפור ואני עוד מתגעגע להיות יהודי כשר].

עוד אמר, מען דארף אין דער יוגענד אסאך הארעווען מען זאל הערשט אויף דער עלטער זיין אפראסטער הערליכער יהוד [בימי הנעורים צריכים לעמול הרבה כדי שבימי הזקנה יהיו לפחות יהודי כשר פשוט]. (כוכבי אור ספורים נפלאים עמודים רמד-רמה).

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב קלו)

בת עיני ולבבי, שזכה ברחמים ונסים גדולים מאת ה' להרגיש ולהאמין בהצדיק האמת היחיד בעולם שהוא אב הרחמים והחכמים וראש לכל בחירי צדיקי יחידיו הדורות, וחושב וחותר במסירות ביגיעות עצומות מקרב לב בוער ולוהט כנחלת אש, לגדל ולפאר ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק האמת שהוא הבעל הבית של העולם, הוא החן והפאר וההדר והיפי של כל העולם כלו, שכל עיקר הגאֻלה שעתידי להתגלות על-ידי משיח צדקנו לעתיד על-ידו, ותקון העולם תלוי בו. עיקר התגברות השטן, הוא מחמת שהעלים מאתנו את הצדיק האמת...

עצות ותפילות

הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה. ועיקר דרך התשובה שעשה משה הוא לידע שהשם יתברך בכל מקום, ולמצא השם יתברך בכל מקום, בכל הירידות שבעולם ובכל העלויות שבעולם, כי לפעמים על-ידי שהאדם עולה למעלה, כגון שנתעשר, אזי הוא שוכח בהקדוש-ברוך הוא. גם אפילו בעבודת השם מצינו שיש שעלה למעלה גדולה, וכפר בעיקר, רחמנא לצלן. על-כן צריך לבקש מהשם יתברך שיקרבהו בהתקרבות שלא יזיק לו. וכן בכל הירידות שבעולם, חס ושולם, אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא, גם שם צריכין לקשר את עצמו להשם יתברך, כי מלכותו בכל משלה (ועיין כ"ז ב'התחזקות' ובמ"א). (לקוטי עצות - חודש אלול, אות ד)

ובכן באתי לפניך ה' אלקיינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכו' דרך התשובה שהמשיכו משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים אמתיים בעולם, שאזכה גם אנכי מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. כי אתה יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפילו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדין הם מקשרים עצמם עמי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגולותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקִדְשָׁה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקדש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר ולדבק

אמן, אמן, ראש השנה
אמר רבינו ז"ל:

● **הראש השנה שלי, עולה על הכל.**
ופלא אצלי, מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, למה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי, שיהיו כולם על ראש השנה, איש לא יעדר? כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה!

● **והזהיר לעשות כרוז, שכל מי ששר אל משמעתו ומקורב אליו, יהיה על ראש השנה אצלו.** לא יחסר איש וכן הוא נוהג לדורות: הראש השנה שלי, הוא חידוש גדול, וה' יתברך יודע שאין הדבר הזה בירושה מאבותי. רק ה' יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבעיא, אתם כולכם בודאי תלויין בראש השנה שלי. אלא אפילו כל העולם כולו, תלוי בראש השנה שלי.

עצמי אלך תמיד באמת, בתכלית העונה והביטול באמת. ותשמרני ותצילני ברחמך שלא יהיה כח לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עליה לרחקני חס ושולם ממך. כי לפעמים נתרחק האדם חס ושולם על-ידי העליה שאתה מעלה אותו, דהיינו על-ידי רבוי העושר והטוב שאתה משפיע לו, או על-ידי רבוי הדעת בידעת רוממותך, כי רבוי האור מכהה עיניו ומוזיק לו חס ושולם, על-כן באתי לבקש ממך שתגן עלי בכפך, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת ירידה חס ושולם אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא חס ושולם, גם שם אזכה למצוא אותך תמיד, כמו שכתוב, ומלכותו בכל משלה. והן בבחינת עליה, כאשר תרחם עלי ותעלני

מעלה מעלה. בכל עליה ועליה אזכה למצוא אותך תמיד, ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות בין בטיבו בין בעקו חס ושולם, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב, אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. באפן שאזכה לתשובה שלמה באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש שהם ימי רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה. רחם עלי מעתה שאזכה להכין את עצמי מהיום להמשיך עלי קִדְשֵׁת חודש אלול הקדוש, קִדְשֵׁת הדרך תשובה שהמשיך משה רבנו וכל הצדיקים אמתיים בעולם בדרכי נפלאותיהם הנוראות, כי אין לי שום תקוה כי אם על-פי דרך זה שהוא יודע לך ולצדיקך הגדולים האמתיים לבד, והטוב בעיניכם עשו עמי, "ואני תמיד איחל, עד ישקיף וירא ה' משמים". (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה מא)

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... מה שאתם יכולים לעשות לטובת היהדות - אל תפחדו! אל תפחדו כלל! תדעו שלא תפחדו משום כח שבעולם. השם יתברך עמנו, כן, אל תפחדו כלל! אל תפחדו מהשקר! הוי כמה טוב וכמה נעים, כמה טוב שסובלים בזיונות ושפיכות-דמים בשביל האמת, בשביל השם יתברך, בשביל התורה. כמה זה טוב לעבר את זה. רבנו הקדוש מדבר ב'לקוטי מוהר"ן' בהתורה 'קרא את יהושע', אומר רבנו: "עיקר התשובה הוא בזיונות ושפיכות-דמים". צריכים להפך דם לדום. שלא להשיב להמתנגדים, רק - דום, דם לדום. מה זה שפיכות-דמים? דום! כל אלו שזוכים להתקרב לרבנו הקדוש הם סובלים מאד, כי כל העולם רודפים אותם, מבזים אותם. אבל זה מתנה גדולה, כי כל מה שסובלים בשביל האמת זה טוב מאד.

הוי, הלואי ואני הייתי יודע מה זה, איך יקר מאד בזיונות ושפיכות-דמים, הייתי מתפלל להשם יתברך שיתן לי עוד עוד עוד!

כשאני רואה באיזה מצב אני נמצא וגם הילדים שלי, אני כבר מתבלבל ואני לא יודע מה זה אתי!

אתם כלכם לא יודעים מה זה ברסלב, אני נתקרבות לרבנו הקדוש לפני שבעים שנה בערך, ואני הספקתי לסבול מזה, ומה שאני סבלת... במקום שאני יושבת היה השרש של המתנגדים. גדולים, חסידים, זקנים, והם היו כלם מתנגדים עלי וקראו לי 'בוגד'. אני הייתי שפל למטה מן הארץ וסבלתי מה שסבלתי, מה שאי אפשר לספר ואי אפשר לבאר!

אוי ווי, אוי ווי מה שעבר עלי ומה שסבלתי, ואז אני סבלתי מאד צרות רבות ולא היה רצוני בזה, אבל עכשיו אני רואה את גדל הערך של היסורים והצער שסובלים בשביל דבר שבקִדְשָׁה. אני שמח מאד שזכיתי להתקרב לרבנו מתוך יסורים, מתוך צער גדול ושברון לב, אדרבא זה טוב מאד להתקרב להצדיק מתוך יסורים, אני מתענג מעצמי ממה שסבלתי, אני סבלתי סבל גדול, וברוך השם אני קבלתי בזה מתנה כזה שאין לדבר, עכשיו אני חושב שהלואי והייתי סובל יותר ויותר ויותר, היה לי טוב יותר...

ברוך השם, אני בזמן שעבר עלי מה שעבר, ולא היה לי לא לחם בשביל ילדים קטנים ולא בשבילי; אני גם-כן צריך לאכל. לא היה לא בשבילי ולא בשביל הילדים, לא בגד ולא נעליים ולא לחם ולא כסף ולא כלום, ואני סבלתי הכל בשביל האמת, בשביל ברסלב. אינני יודע איך אני חי ואיך הילדים שלי חיים, זה למעלה מן הטבע, אני חי בנס! אבל ברוך השם אני חי, השם יתברך רוצה ככה. זה גִּדְלַת השם ונפלאותיו, "מה אנו, מה חיינו", על גִּדְלַת הבורא מי יכול לשער... (המשך יבוא)

שבת שלום